

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Pollák Mihály ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Tusnádi Miklós ügyvéd által képviselt alperes ellen fuvardíj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. szeptember 15. napján kelt 6.G.41.208/2006/13. számú ítélete ellen az alperes részéről 16. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezését nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

A Fővárosi Ítéltábla kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 5.000 (ötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes 2004. augusztus 10-én ... biztosítást kötött az ... Rt.-vel 15 %-os önrészesedés vállalása mellett. A szerződésben rögzítést nyert, hogy az alperes a biztosítás feltételeit megismerte és elfogadta, tudomásul vette, hogy a biztosító a feladatai teljesítéséhez a ...ot veszi igénybe. A biztosítási feltételek 10. pontjában részletezték a biztosító szolgáltatását - többek között -, a 10.10. pontban rögzítették a meghibásodott gépkocsi hazaszállításának feltételeit, azt, hogy annak költségét a

biztosító legfeljebb bruttó 300.000 forint értékben fedezi, az önrészesedés összegét a gépkocsi átvételekor, készpénzben kell belföldön a hazaszállítást teljesítő szolgáltató részére kiegyenlíteni.

A 22. pontban rögzítették, hogy a biztosító felhatalmazott szolgáltatója, a ..., a felhatalmazott szolgáltató vagy annak belföldi vagy külföldi szolgáltatója, alvállalkozója a segélyhívás beérkezésekor haladéktalanul köteles megkezdeni a biztosítási szolgáltatás megszervezését; a szolgáltatás szervezésének, lebonyolításának folyamatát, a belföldi segélyhívásokat a biztosító felhatalmazott belföldi szolgáltatója elektronikusan rögzíti, és az adatvédelmi törvények betartásával archiválja.

A ...bal 2003. december 22-i, valamint 2004. február 4-i együttműködési szerződés alapján jogviszonyban álló felperestől az alperes 2004. augusztus 17-én megrendelte a horvátországi ...ban meghibásodott ... forgalmi rendszámú személygépkocsija ...re történő hazaszállítását. A megrendelést megelőzően az alperes egyfelől horvát szerviz igazolását szerezte be arra vonatkozóan, hogy a meghibásodást három munkanapon belül nem tudják elhárítani, másfelől közölte, hogy a horvát autómentő 1.100 euróért vállalná a hazaszállítást, további 200 euróért személyautót kapna, és egyébként a szállás költsége is felmerül.

A felperes ... forgalmi rendszámú traileres tehergépjárművel tett eleget az alperes megrendelésének; az általa kiállított menetlevél szerint 2004. augusztus 17-e és 18-a között 1.712 km-t tett meg, a 2004. augusztus 18-án kiállított fuvarlevél szerint 215 forint/km fuvardíjban állapodtak meg, az okiraton feltüntetésre került, hogy négy fő ...nál átszállt a ... forgalmi rendszámú személygépkocsiba, melynek bérletére a peres felek 2004. augusztus 18-án kötöttek szerződést.

A felperes 2004. augusztus 19-i teljesítésre hivatkozással 2004. augusztus 24-én bruttó 113.080 forint közúti szállítási díjról, valamint 1.950 forint gépkocsi bérleti díjról állított ki 2004. szeptember 1-jei esedékességű számlát, melyet az alperes többszöri felszólítás ellenére sem egyenlített ki.

A felperes 2004. december 20-án fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő; az eljárás az alperes ellentmondása folytán perré alakult.

A felperes a keresetében 115.030 forint és annak 2004. szeptember 1-jétől a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére támasztott igényt. A keresetében arra hivatkozott, hogy a ... közvetítésével került kapcsolatba az alperessel, aki a perbeli fuvarfeladat teljesítését megrendelte, közöttük a fuvarlevél tanúsága szerint 215 forint/km fuvardíj ellenében fuvarozási szerződés jött létre. A fuvarfeladat teljesítése során - mely nem csak a meghibásodott gépjármű, hanem díjazás nélkül az alperes és családtagjai hazaszállítására is kiterjedt - 368.080 forint fuvardíj merült fel, ebből 255.000 forint erejéig a biztosító állt helyt, a felperes szerződésszerű teljesítése okán a különbözetheként mutatkozó 113.080 forintot az alperes a Ptk. 488. § (1) bekezdése alapján megfizetni tartozik. Hivatkozott arra, hogy közöttük gépjármű bérleti szerződés is létrejött, a csereautó

bérleti díja 13.000 forintot tett ki, mely összeg 15 %-a, 1.950 forint megfizetése vonatkozásában támasztott követelést a Ptk. 423. §-a alapján.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy a felperessel állna jogviszonyban, a ...bal kötött szerződést, illetve rajta keresztül a biztosítóval. Vitatta, hogy 215 forint/km fuvardíjban állapodtak meg, továbbá a tényleges menetteljesítmény kevesebb volt, mint a fuvarlevélen, illetve a menetlevélen feltüntetett 1.712 km. Álláspontja szerint a jogviszony hiánya okán is a ... díjtáblázata szerinti követelés érvényesíthető, így a külföldi szakaszokra ÁFA felszámítására nincs mód. A gépjármű kölcsönzési díj iránti követelést arra hivatkozással vitatta, hogy azt csak ...ban vehette át, holott ...ba kellett volna hoznia a felperesnek. Ezen követelésből 650 forintot ismert el, az ezt meghaladó követelést hibás teljesítés miatti árleszállítás címén beszámítási kifogásként érvényesítette.

Vitatta a felperes szerződésszerű teljesítését, hivatkozva arra, hogy nem a megadott időpontban érkezett ki a gépjármű, ennek okán szállás- és telefonköltsége merült fel, továbbá a gépjármű a trailerre helyezés során meghibásodott, így mindösszesen 1.000.000 forint kára merült fel, melynek megtérítésére viszontkereseti kérelmet terjesztett elő.

A per során a viszontkereseti kérelmétől elállt, az elsőfokú bíróság 2008. szeptember 15-én kelt 6.G.41.208/2006/13. számú végzésével a viszontkereset vonatkozásában a pert jogerősen megszüntette. Az alperes másodlagosan beszámítási kifogással kívánta érvényesíteni 31.041 forint szállásköltségét, valamint 20.460 forint telefonköltségét. Utalt arra, hogy a megrendelést megelőzően közölte a horvát autóklub ajánlatát, melyhez képest a felperestől szóban kedvezőbb ajánlatot kapott, a számlázásra azonban nem ennek megfelelően került sor. A védekezésében előadottak alátámasztására tanúbizonyítást, valamint az archivált telefonbeszélgetés meghallgatását indítványozta. Az alperes által becsatolt hangfelvétel alapján leírt változatot vitássá tette, hivatkozva arra, hogy a birtokába került hangfelvétel attól eltérő, s az abban foglaltak figyelembevételét kérte a jogvita elbírálása során.

Az elsőfokú bíróság 2008. szeptember 15. napján kelt 6.G.41.208/2006/13. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 92.414 forintot, annak 2004. szeptember 1-től december 31-ig évi 11 %-os, 2005. január 1-től a kifizetés napjáig járó, minden naptári félév teljes idején az érintett félév előtti utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékét, valamint 10.165 forint perköltséget, ezt meghaladóan a felperes keresetét és az alperes beszámítási kifogását elutasította.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint felperes keresetőségi jogát igazolta az alperes felpereshez 2004. augusztus 17-én faxon küldött nyilatkozata; a felperest a biztosító felhatalmazott belföldi szolgáltatója segítségnyújtási szolgáltatójának kell tekinteni. Megállapította, hogy a peres felek között a Ptk. 488. § (1) bekezdése szerinti fuvarozási szerződés jött létre, a fuvardíj tekintetében - felperes előadása és ... tanúvallomása szerint is - a ... díjszabása volt irányadó. A felperes a díjszámítás során bruttó 215 forint/km díjat számolt, ugyanakkor az áru fuvarozás külföldön ÁFA-mentes tevékenység, így a külföldi útszakaszra ÁFA nem számítható fel. A felperes

azon előadását, hogy a külföldi útszakaszra nem ÁFA-t, hanem költségátalányt számított fel, az elsőfokú bíróság nem fogadta el; nem nyert igazolást, hogy átalányköltség felszámítására a felperes jogosult lett volna, így az alperessel szemben érvényesített fuvardíjhányadot kizárólag külföldön felmerült fuvarozáshoz kapcsolódónak tekintve, annak összegét 90.464 forintban fogadta el. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a szállításról felvett fuvarlevél a megtett km-t helytállóan tartalmazza, az alperes maga is a szállított járművel utazott, így az igénybe vett útvonalat a helyszínen kifogásolhatta volna, erre vonatkozó bizonyíték azonban nem merült fel.

A bérautóhoz kapcsolódó kereseti kérelemmel szembeni beszámítási kifogás aplotalanságára vont következtetést az elsőfokú bíróság, megállapítva, hogy a peres felek egymással ...ban kötöttek autóbérleti szerződést, árleszállításra alapot adó körülményt az alperes nem igazolt.

A fuvardíjhoz kapcsolódó beszámítási kifogás körében az elsőfokú bíróság megállapította, az alperes közvetlenül a ...bal folytatott tárgyalásokat, részéről kapott ígéretet időpontra, a felperes a perben beszerzett hanganyag szerint a ...nak megfelelően jelezte a várható érkezési időpontot, ezt azonban utóbbi nem továbbította az alperesnek. Az alperes nem bizonyította, hogy a felperes szerződéses kötelezettségét megszegte volna a késedelmes megjelenésével, így a jogalap hiányában mellőzte az összegszerűség vizsgálatát. Tekintettel arra, hogy a fuvarlevél aláírásával a felek közötti fuvarszerződés létrejött hitelt érdemlően bizonyítást nyert, szükségtelen lett volna annak tisztázása, hogy az alperes a ...bal milyen tartalmú megbeszélést folytatott telefonon, erre, valamint az indítvány elkészítésére is figyelemmel az elsőfokú bíróság mellőzte az eddig elő nem terjesztett hanganyag becsatolására vonatkozó indítványt. Indokolatlannak találta az elsőfokú bíróság a tachográf beszerzésére vonatkozó indítványt is, miután a felperes nem vállalta, hogy fix időpontra érkezik meg a jármű felvétele céljából. Utalt az elsőfokú bíróság arra, az alperes nem bizonyította, hogy a fuvarlevelet kilométerdíj és kilométeróra-állás feltüntetése nélkül kapta volna meg a felperestől, a felperes tagadásával szemben értékelhető bizonyítékot nem csatolt.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását, elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a beszámítási kifogásának történő helytadást kért. Álláspontja szerint, amennyiben a felperessel került jogviszonyba, őt minden tekintetben a ... helyett eljáró partnernek kell tekinteni a jogok és kötelezettségek tekintetében, az együttműködési szerződésük tartalmára figyelemmel is a beszámítási kifogás elutasítása indokolatlan, a szerződés 6. pontja rögzíti a hibás teljesítés alapjául szolgáló határidőt és tájékoztatási kötelezettséget. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárásjogi szabályt sértett; a 7. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvet - mely részben a távollétében került felvételre - nem kapta meg, így a tárgyaláson történekről jóval később, az ítélet meghozatala után, az iratok tanulmányozása során szerzett tudomást. Fenntartotta, hogy a fuvardíj számítása hibás; az útvonaltervező szerint 1.497,4 km vehető alapul, a díj 279.399 forint, annak a 15 %-a 41.901 forint önrészt jelent. Változatlanul hivatkozott arra, hogy a gépkocsi számlálóját sem az induláskor, sem az érkezéskor nem állt módjában ellenőrizni. Utalt arra, hogy az

ítélet indokolása ellentétes ... tanú vallomásában foglaltakkal, a tanúvallomásból levont következtetés téves. Sérelmezte annak figyelmen kívül hagyását, a felperes jogszabályi kötelezettségét sértette meg azzal, hogy nem csatolta be hitelt érdemlő módon a kötelezően rögzített hangfelvételt, sőt annak meglétét előzetesen kifejezetten tagadta.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte, hivatkozva a tényállás kellő feltárására, és helytálló érdemi döntés meghozatalára.

A Fővárosi Ítéltábla a jogorvoslati eljárás során a felperes keresetét részben elutasító ítéleti rendelkezést nem érintette, az elsőfokú bíróság határozata ebben a körben - fellebbezés hiányában - a Pp. 228. § (3) bekezdése szerint jogerőre emelkedett.

Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság határozatában a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben kellően feltárta, és helytálló az abból levont jogi következtetése is, melyet a Fővárosi Ítéltábla - eljárásjogi szabálysértés hiányában érdemben - a Pp. 253. § (3) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között vizsgálta felül.

Az alperes eljárásjogi szabálysértésre hivatkozása az alábbiak szerint alaptalan. Az elsőfokú bíróság a 2007. április 17. napján 10 óra 30 perckor megkezdett tárgyalásról - melyen az alperes késve jelent meg - 5.G.41.208/2006/7. számon jegyzőkönyvet vett fel, abban rögzítette az alperes által 3/A/2. sorszám alatt csatolt CD lemez meghallgatásának megtörténtét, az arra tett felperesi észrevételeket, a jegyzőkönyvbe foglalt végzésben az alperes nyilatkozattételre történő felhívása mellett a tárgyalást elhalasztotta, és új tárgyalási határnapot tűzött ki. A jegyzőkönyvben foglaltakból kitűnően az alperes a végzés kihirdetése során érkezett meg, az elsőfokú bíróság ismertette vele a tárgyalás elhalasztását, és a kitűzött tárgyalásra „a végzés kihirdetésével” szóban idézte meg, melyből a határozat teljes terjedelmében történő közlésére vonható kétségmentes következtetés.

A Pp. 118. § (1) bekezdésének utolsó fordulata szerint a jegyzőkönyvet a bíróság az írásbafoglalást követő tizenöt napon belül abban az esetben kézbesíti, ha törvény a jegyzőkönyv megküldését írja elő.

A Pp. 219. § (1) bekezdés c) pontja szerint kézbesítés útján kell közölni a tárgyalás folyamán hozott olyan végzést, amely új határnap kitűzésére vonatkozik, vagy amely ellen külön fellebbezésnek van helye, azzal a féllel, aki a tárgyalást elmulasztotta.

A 2007. április 17-i tárgyaláson az alperes - ha késve is - megjelent, részéről a tárgyalás nem volt elmulasztottnak tekinthető, így az elsőfokú bíróság azzal, hogy az írásba foglalt tárgyalási jegyzőkönyvet nem kézbesítette, eljárásjogi szabályt nem sértett.

Az alperes fellebbezése érdemben sem fog helyt; az elsőfokú bíróság helytállóan vont következtetést mind az érdemi ellenkérelme, mind a beszámítási kifogása alaptalanságára.

Az alperes 2004. augusztus 17-i megrendelése alapján helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a peres felek között jött létre a Ptk. 488. § (1) bekezdése szerinti fuvarozási szerződés; az alperes a felperessel került közvetlen jogviszonyba. Az alperes az ... Rt.-vel 2004. augusztus 10-én kötött biztosítási szerződésben elismerte a biztosítási feltételek megismerését és elfogadását. A biztosítási feltételek 10.10. pontjában rögzítést nyert, hogy a meghibásodott gépkocsi hazaszállításának biztosító által nem fedezett költségét a hazaszállítást teljesítő szolgáltató részére kell kiegyenlíteni.

A 22. pontban foglaltakból következően a biztosító felhatalmazott szolgáltatója, a ... belföldi vagy külföldi szolgáltatót, illetőleg alvállalkozót vehet igénybe. Mindezekre figyelemmel osztotta a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság azon okfejtését, hogy a felperest a biztosító felhatalmazott belföldi szolgáltatója segítségnyújtási szolgáltatójának kell tekinteni. Az a nem vitás körülmény, hogy a peres felek a ... közvetítésével kerültek egymással jogviszonyba, nem eredményezi, hogy az előbbi eljárásáért a felperes felelős, így az alperes ekörbeni fellebbezési érvelése nem fog helyt.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság annak megállapításakor sem, miszerint a peres felek a fuvarozási szerződés mellett másik, a Ptk. 423. §-a szerinti bérleti szerződést is kötöttek a ... forgalmi rendszámú személygépkocsira.

A fentiekből következően az elsőfokú bíróság helytállóan a felperes szerződésszerű teljesítését vizsgálta mindkét jogügylet vonatkozásában, és a szükséges bizonyítás lefolytatásával, a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű, a Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti értékelésével vont következtetést a fuvardíj-követelés részbeni, a bérleti díj-követelés teljes jogszerűségére, arra, hogy az alperes a teljesítést jogos ok nélkül tagadta meg.

A felperes által becsatolt 2004. augusztus 17-i menetlevél, a 2004. augusztus 18-i fuvarlevél, valamint a bérautó átadását-átvételét rögzítő, 2004. augusztus 18-i bérleti szerződés kétségmentesen igazolta a teljesítést; az okiratokkal a felperes bizonyította a díjigény elbírálásához a szükséges, megtett menetteljesítményt, a kilométer-tarifát, a bérleti díjat, a gépjárművek - saját és bérautó - kiszolgáltatását.

Az alperes a beszámítási kifogása körében a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint öt terhelő bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget; helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a jogügyletek egyike vonatkozásában sem nyert igazolást a

felperes hibás teljesítése, osztotta a Fővárosi Ítéltábla az alperes által indítványozott további bizonyítás szükségtelenségére vonatkozó ítéleti okfejtést.

Tekintettel arra, hogy a fellebbezésben előadottak sem eltérő tényállás megállapítására, sem eltérő jogi következtetés levonására nem adtak alapot, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett körben a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperes jogorvoslati perköltsége megfizetésére, mely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésében foglaltak figyelembevételével megállapított, általános forgalmi adót is tartalmazó jogi képviseleti munkadíjból áll.

Budapest, 2009. június 16.

. Bánki Horváth Mária s. k.,

a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s. k.,
előadó bíró

Dr. Rédei Anna s. k.,
bíró